

232

OŚWIADCZENIE RZADOWE

z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie złożenia przez Polskę dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji (Nr 39) dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych, przyjętej w Genewie dnia 29 czerwca 1933 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 19 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 308) nastąpiło w Genewie dnia 29 września 1948 r. złożenie dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji (Nr 39) dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach

przemysłowych i handlowych, w wolnych zawodach, jak również chałupników i pracowników gospodarstw domowych, przyjętej na 17-ej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 29 czerwca 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: Z. Modzelewski

233

KONWENCJA (Nr 40)

dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych, przyjęta w Genewie dnia 29 czerwca 1933 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1948 r. — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 233).

Przekład

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 czerwca 1933 r. została przyjęta w Genewie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja (Nr 40) dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego poleciliśmy wycisnąć na Akcie niniejszym pieczęć Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 30 sierpnia 1948 r.

(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

L. S.

(—) Józef Cyrankiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) Zygmunt Modzelewski

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

BOLESŁAW BIERUT

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention (No 40) concernant l'assurance — décès obligatoire des salariés des entreprises agricoles a été adoptée à Genève le 29 juin 1933 par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons fait apposer à ces Présentes le Sceau de la République.

Donné à Varsovie, le 30 août 1948.

(—) Bolesław Bierut

Président du Conseil des Ministres:

L. S.

(—) Józef Cyrankiewicz

Ministre des Affaires Étrangères:

(—) Zygmunt Modzelewski

Przekład

KONWENCJA

dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników najemnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów, zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zgromadzona tam w dniu 8 czerwca 1933 r. na swej siedemnastej sesji,

postanowiwszy przyjąć pewne wnioski, dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci, która to kwestia zawarta jest w drugim punkcie porządku obrad sesji, i

postanowiwszy, że wnioski te mają być ujęte w formę projektu konwencji międzynarodowej,

przyjmuje w dniu 29 czerwca tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego roku poniższy projekt konwencji do ratyfikacji przez Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, stosownie do postanowień części XIII Traktatu Wersalskiego i odpowiednich części innych Traktatów Pokoju:

Artykuł 1.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, który ratyfikuje niniejszą konwencję, zobowiązuje się do ustanowienia lub utrzymania obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci na warunkach co najmniej równych przewidzianym w niniejszej konwencji.

Artykuł 2.

1. Obowiązkowe ubezpieczenie na wypadek śmierci będzie miało zastosowanie do robotników, pracowników umysłowych i uczniów, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych, jak również do pracowników pozostających w służbie osobistej pracodawców rolnych.

2. Jednakże każdy Członek może przewidzieć w swym ustawodawstwie narodowym takie wyjątki, jakie uzna za konieczne, jeżeli chodzi o:

- a) pracowników, których wynagrodzenie przekracza określoną granicę, a jeżeli chodzi o ustawodawstwa, które nie przewidują takiego ogólnego wyjątku — pracowników umysłowych, wykonywujących zawód uważany zazwyczaj za wolny zawód,
- b) pracowników, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w gotówce,
- c) pracowników młodocianych poniżej określonego wieku i pracowników, którzy przy podjęciu po raz pierwszy pracy najemnej są za starzy do objęcia ich ubezpieczeniem,
- d) chałupników, których warunki pracy nie mogą być zrównane z warunkami pracy ogółu pracowników najemnych,
- e) członków rodziny pracodawcy,
- f) pracowników wykonywujących zatrudnienia, które trwając w ogóle i z natury rzeczy przez krótkie okresy czasu nie pozwoliły by zainteresowanym na wypełnienie warunków do przyznania świadczeń, jak również osoby, które wykonywują pracę najemną dorywczo i dodatkowo,
- g) pracowników niezdolnych do zarabkowania i osoby otrzymujące pensje inwalidzkie lub starcze,

h) zemerytowanych funkcjonariuszy, wykonywujących pracę najemną, oraz osoby, korzystające z dochodu osobistego, jeżeli emerytura lub dochód osobisty jest co najmniej równy pensji inwalidzkiej, przewidzianej przez ustawodawstwo narodowe,

i) pracowników, którzy w czasie swych studiów udzielają lekcji lub są zatrudnieni za wynagrodzeniem w celu uzyskania przygotowania, pozwalającego im na wykonywanie zawodu, odpowiadającego tym studiom,

3. Poza tym mogą być wyłączone z obowiązkowego ubezpieczenia osoby, które otwierają w razie śmierci na podstawie ustawy, zarządzenia lub statutu dla pozostałych po nich osób prawo do świadczeń co najmniej równych, ogólnie biorąc, świadczeniom przewidzianym w niniejszej konwencji.

Artykuł 3.

Dla obowiązkowo ubezpieczonych, którzy w chwili wyjścia z ubezpieczenia nie uzyskali pensji, ustawodawstwo narodowe przewidzi, na warunkach w nim ustalonych, co najmniej jedną z następujących możliwości: dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia lub zachowanie uprawnień w drodze regularnego opłacania uznaiówek, chyba że uprawnienia są zachowane z urzędu albo, że w przypadku kobiety zameężnej dana jest jej mężowi, nie podlegającemu obowiązkowi ubezpieczenia, możliwość ubezpieczenia dobrowolnego i otwarcia ewentualnie w ten sposób prawa do pensji starczej lub wdowiej dla swej żony.

Artykuł 4.

1. Prawo do pensji będzie mogło być uzależnione, z zastrzeżeniem postanowień art. 5, od wypełnienia okresu wyczekiwania i opłacenia minimum składek tak od chwili wstąpienia do ubezpieczenia, jak i w czasie ustalonego okresu, poprzedzającego bezpośrednio realizację ryzyka ubezpieczeniowego.

2. Okres wyczekiwania nie może być wyższy, niż 60 miesięcy lub 250 tygodni albo 1.500 dni składkowych.

3. Jeżeli wypełnienie okresu wyczekiwania wymaga opłacenia określonej liczby składek w czasie ustalonego okresu, poprzedzającego bezpośrednio realizację ryzyka ubezpieczeniowego, na wypełnienie okresu wyczekiwania zaliczone będą, na warunkach i w granicach ustalonych przez ustawodawstwo narodowe, jako okresy składkowe, okresy pobierania zasiłków z tytułu czasowej niezdolności do zarabkowania lub pozostawania bez pracy.

Artykuł 5.

1. Ubezpieczony, który przestanie podlegać obowiązkowi ubezpieczenia przed nabyciem prawa do świadczenia, odpowiadającego wniesionym na jego rachunek składkom, będzie miał zachowane prawo do korzyści, wynikających z tych składek.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe będzie mogło ustalić wygaśnięcie tego prawa z upływem pewnego terminu, który będzie liczony od chwili ustania obowiązku ubezpieczenia i który będzie bądź zmienny, bądź stały:

- a) Termin zmienny nie może być krótszy od jednej trzeciej łącznego okresu ubezpieczenia, zmniejszonego o okresy, które nie dawały podstawy do składkowania.
- b) Termin stały nie powinien być w żadnym przypadku krótszy, niż 18 miesięcy; uprawnienia będą mogły być uznane za wygasłe po upływie tego terminu, chyba że przed jego upływem opłacono ustalone przez ustawodawstwo narodowe minimum składek na rachunek ubezpieczonego na podstawie ubezpieczenia obowiązkowego lub dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia.

Artykuł 6.

Ubezpieczenie na wypadek śmierci powinno zapewnić prawo do pensji co najmniej wdowie do powtórnego jej zamążpójścia oraz sierotom, pozostałym po zmarłym ubezpieczonym lub otrzymującym pensję.

Artykuł 7.

1. Prawo do pensji wdowiej będzie mogło być zastrzeżone dla wdowy, która przekroczy określony wiek lub która dotknięta zostanie inwalidztwem.

2. Postanowienia paragrafu 1 nie będą stosowane w systemach, ustanowionych specjalnie na korzyść pracowników umysłowych.

3. Prawo do pensji wdowiej może być uzależnione od warunku, że małżeństwo trwało przez ustalony czas i zostało zawarte przed osiągnięciem przez ubezpieczonego lub spensjonowanego określonego wieku, albo też przed zaistnieniem inwalidztwa.

4. Prawo do pensji może być uzależnione od warunku, że w chwili śmierci ubezpieczonego lub spensjonowanego małżeństwo nie było rozwiązane lub nie była orzeczona separacja z wyłącznej winy małżonki.

5. Jeżeli kilka osób zgłasza roszczenie o pensję wdową, wówczas wypłacana łączna kwota będzie mogła być ograniczona do wysokości jednej pensji.

Artykuł 8.

1. Prawo do pensji powinno być przyznane każdej sierocie, nie przekraczającej określonego wieku, który nie może być niższy niż 14 lat.

2. Jednakże prawo sieroty do pensji po ubezpieczonej lub spensjonowanej będzie mogło być uzależnione od warunku, że bądź matka łożyła na utrzymanie tego dziecka, bądź zmarła ona jako wdowa.

3. Będzie należało do właściwości ustawodawstwa narodowego ustalenie, w jakich przypadkach dziecko, inne niż z małżeństwa, będzie miało prawo do pensji.

Artykuł 9.

1. Wysokość pensji będzie określona bądź w zależności, bądź niezależnie od czasu przebytego w ubezpieczeniu, i wynosić będzie bądź kwotą stałą, bądź pewien procent zarobku ubezpieczonego lub kwotą zmienną w zależności od wysokości opłaconych składek.

2. Pensja, zmienna w zależności od czasu przebytego w ubezpieczeniu i której przyznanie uzależnione jest od wypełnienia okresu wyczekiwania, powinna zawierać, w razie braku gwarantowanego minimum, kwotą stałą

względnie część kwoty stałej, niezależną od czasu przebytego w ubezpieczeniu.

3. Jeżeli składki są stopniowane w zależności od zarobku, wówczas zarobek, od którego opłacano składki, powinien być wzięty w rachubę przy obliczaniu pensji bez względu na to, czy pensja ta jest zmienna lub nie w zależności od czasu ubezpieczenia.

Artykuł 10.

Instytucje ubezpieczenia będą upoważnione, na warunkach ustalonych przez ustawodawstwo narodowe, do udzielania świadczeń w naturze osobom, które wskutek inwalidztwa otrzymują pensje lub mogłyby otrzymać pensję, a to w celu zapobiegania, opóźnienia, zmniejszenia lub usunięcia inwalidztwa.

Artykuł 11.

1. Prawo do świadczeń może być wykluczone lub zawieszone w całości albo częściowo:

- a) jeżeli śmierć została spowodowana przez czyn zbrodniczy lub przestępczy, albo umyślną winą ubezpieczonego lub którejkolwiek z osób, mających prawo do pensji po ubezpieczonym,
- b) w przypadku popełnienia przez ubezpieczonego lub którąkolwiek z osób, mających prawo do pensji po ubezpieczonym, oszustwa w stosunku do instytucji ubezpieczeniowej.

2. Pensja może być zawieszona w całości lub częściowo w czasie, gdy zainteresowana osoba:

- a) pozostaje całkowicie na utrzymaniu z funduszy publicznych lub z instytucji ubezpieczenia społecznego,
- b) nie stosuje się bez uzasadnionych powodów do przepisów lekarskich i zarządzeń, odnoszących się do zachowania się inwalidów, albo uchyla się bez upoważnienia i dobrowolnie od kontroli instytucji ubezpieczeniowej,
- c) korzysta z innego świadczenia periodycznego w gotówce, wypłacanego na podstawie prawa o obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym, z pensji albo z odszkodowania za wypadek w zatrudnieniu lub za chorobę zawodową,
- d) po otrzymaniu jako wdowa pensji, niezależnej od wieku i inwalidztwa, żyje z mężczyzną we wspólnocie małżeńskiej,
- e) po spensjonowaniu na podstawie systemu, ustanowionego specjalnie na korzyść pracowników umysłowych, korzysta z dochodu zawodowego, przekraczającego określoną wysokość.

Artykuł 12.

1. Ubezpieczeni i ich pracodawcy powinni ponosić opłaty na utworzenie funduszy ubezpieczenia.

2. Ustawodawstwo narodowe może zwolnić z opłacania składek:

- a) uczniów i młodocianych pracowników poniżej określonego wieku,
- b) pracowników, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w gotówce lub którzy otrzymują bardzo niskie wynagrodzenie,

- c) pracowników, zatrudnionych przez pracodawcę, który opłaca składki w formie ryczałtu, niezależnie od liczby zatrudnionych przez niego pracowników.

3. Opłacanie składek przez pracodawców może nie być przewidziane w ustawodawstwach o ubezpieczeniu narodowym, którego zakres przekracza krąg zatrudnionych w pracy najemnej.

4. Władze publiczne uczestniczyć będą w tworzeniu funduszy lub w świadczeniach ubezpieczenia, ustanowionego na korzyść pracowników najemnych w ogólności lub robotników.

5. Ustawodawstwa narodowe, które w chwili przyjęcia niniejszej konwencji nie przewidywały opłacania składek przez ubezpieczonych mogą nadal utrzymywać w mocy zwolnienie ich od tego obowiązku.

Artykuł 13.

1. Ubezpieczenie będzie wykonywane bądź przez instytucje, tworzone przez władze publiczne i które nie będą miały na celu żadnego zysku, bądź przez publiczne fundusze ubezpieczeniowe.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe może również powierzyć wykonywanie ubezpieczenia instytucjom, utworzonym z inicjatywy prywatnej zainteresowanych lub ich grup i należycie uznanym przez władze publiczne.

3. Majątek instytucji i publicznych funduszy ubezpieczenia będzie administrowany oddzielnie od majątku publicznego.

4. Przedstawiciele ubezpieczonych będą brali udział w prowadzeniu instytucji ubezpieczeniowych na warunkach określonych przez ustawodawstwo narodowe, które może również ustanowić udział przedstawicieli pracodawców i władz publicznych.

5. Instytucje autonomiczne ubezpieczenia będą poddane kontroli finansowej i administracyjnej władz publicznych.

Artykuł 14.

1. Członkom rodziny, pozostałym po zmarłym ubezpieczonym lub spensjonowanym, przyznane zostanie prawo odwołania się w przypadku sporu, dotyczącego świadczeń.

2. Spory te będą rozstrzygane przez sądy specjalne, złożone z sędziów zawodowych lub niezawodowych, obeznanych szczególnie z celem ubezpieczenia i orzekających ewentualnie z udziałem asesorów, powołanych spośród ubezpieczonych i pracodawców.

3. W przypadku sporu, dotyczącego obowiązku ubezpieczenia lub wysokości składek, prawo odwołania się przyznane będzie pracownikowi i jego pracodawcy, jeżeli w tym ostatnim przypadku systemy ubezpieczenia przewidują opłacenie składek przez pracodawcę.

Artykuł 15.

1. Cudzoziemcy będą poddani obowiązkowi ubezpieczenia i opłacania składek na tych samych warunkach, co własni obywatele.

2. Członkowie rodziny, pozostali po ubezpieczonym lub spensjonowanym cudzoziemcu, korzystać będą na na tych samych warunkach, co własni obywatele, ze świadczeń wynikających ze składek, opłaconych na rachunek ubezpieczonego.

3. Pozostali po ubezpieczonym lub spensjonowanym cudzoziemcu członkowie rodziny, obywatele każdego Członka, związanego niniejszą konwencją i którego ustawodawstwo przewiduje w konsekwencji udział finansowy Państwa w tworzeniu funduszy lub w świadczeniach ubezpieczenia stosownie do art. 12, korzystać będą poza tym z dodatków, podwyżek lub z części pensji, wypłacanych z funduszy publicznych.

4. Jednakże ustawodawstwo narodowe może zastrzec dla własnych obywateli korzystanie z dodatków, podwyżek lub z części pensji, wypłacanych z funduszy publicznych i przyznawanych wyłącznie członkom rodziny, pozostałym po ubezpieczonym, który przekroczył określony wiek w chwili wprowadzenia w życie ustawodawstwa o obowiązkowym ubezpieczeniu.

5. Przewidziane ewentualnie ograniczenia z uwagi na zamieszkiwanie zagranicą będą stosowane do pensjonowanych obywateli każdego Członka, związanego niniejszą konwencją, i zamieszkałych na obszarze innego Członka, związanego niniejszą konwencją, tylko w rozmiarze przewidzianym w stosunku do obywateli Państwa, w którym pensja została nabyta. Jednakże dodatki, podwyżki i części pensji, wypłacane z funduszy publicznych, mogą nie być udzielane.

Artykuł 16.

1. Ubezpieczenie pracowników najemnych będzie regulowane prawem, stosowanym w miejscu ich pracy.

2. Od powyższej zasady będą mogły być przyjęte, w drodze układu pomiędzy zainteresowanymi Członkami, wyjątki z uwagi na zachowanie ciągłości ubezpieczenia.

Artykuł 17.

Każdy z Członków może poddać specjalnemu systemowi pracowników pogranicznych, którzy wykonywają pracę na jego terytorium, mieszkają jednak zagranicą.

Artykuł 18.

W krajach, które w chwili pierwotnego wejścia w życie niniejszej konwencji nie mają ustawodawstwa o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek śmierci, każdy istniejący w tej chwili system pensji bezskładkowych będzie uważany jako odpowiadający niniejszej konwencji, jeżeli zapewnia indywidualne prawo do pensji na warunkach, ustalonych poniżej w art. 19 do 25.

Artykuł 19.

1. Prawo do pensji będzie przyznane:

a) każdej wdowie do czasu powtórnego zamążpójścia, posiadającej na swym utrzymaniu co najmniej dwoje dzieci,

b) każdej sierocie po ojcu i matce.

2. Ustawodawstwo narodowe ustali:

a) warunki, w których dziecko, inne niż z małżeństwa, otwierać będzie prawo do pensji wdowiej,

b) wiek, do którego dziecko otwierać będzie prawo do pensji wdowiej lub do którego będzie miało prawo do pensji sieroczej; jednakże wiek ten nie może być niższy niż 14 lat.

Artykuł 20.

1. Prawo do pensji wdowiej może być uzależnione od zamieszkiwania na terytorium Członka:

- a) zmarłego męża przez pewien okres, poprzedzający bezpośrednio śmierć,
- b) wdowy przez pewien okres, poprzedzający bezpośrednio zgłoszenie wniosku o pensję.

2. Prawo do pensji sieroczej może być uzależnione od zamieszkiwania tego z rodziców, który zmarł ostatni, na terytorium Członka przez pewien okres, poprzedzający bezpośrednio śmierć.

3. Okres zamieszkiwania na obszarze Członka, wymagany dla wdowy lub zmarłego rodzica, będzie ustalony przez ustawodawstwo narodowe, nie może on jednak przekraczać 5 lat.

Artykuł 21.

1. Prawo do pensji wdowiej lub pensji sieroczej przyznane będzie każdemu zgłaszającemu się, którego dochód roczny, włączając w to dochód dzieci lub sierot, pozostających na utrzymaniu, nie przekracza granicy, ustalonej przez ustawodawstwo narodowe, z uwzględnieniem minimalnych kosztów utrzymania.

2. Przy szacowaniu dochodów zainteresowanych, będą wyłączone dochody, które nie przekraczają wysokości, ustalonej przez ustawodawstwo narodowe.

Artykuł 22.

Pensja będzie ustalona w wysokości, która dodana do innych dochodów niż wyłączone, powinna być wystarczająca na pokrycie co najmniej podstawowych potrzeb spensjonowanego.

Artykuł 23.

1. Każdemu ubiegającemu się będzie przyznane prawo odwołania się w przypadku sporu, dotyczącego przyznania pensji lub ustalenia jej wysokości.

2. Odwołanie będzie rozpatrywane przez inną władzę niż ta, która wydała decyzję w pierwszej instancji.

Artykuł 24.

1. Wdowy i sieroty obcej narodowości, obywatele każdego Członka, związanego niniejszą konwencją, będą miały prawo do pensji na tych samych warunkach, co własni obywatele.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe może uzależnić przyznanie pensji cudzoziemcowi od warunku zamieszkiwania na terytorium Członka przez okres, który może przewyższać najwyżej o 5 lat okres zamieszkiwania, przewidziany w art. 20.

Artykuł 25.

1. Prawo do pensji może być wykluczone lub zawieszane w całości albo częściowo, jeżeli wdowa lub osoba, która posiada na utrzymaniu sierotę, uzyskała lub usiłowała uzyskać pensję w drodze oszustwa.

2. Pensja może być zawieszona całkowicie lub częściowo w okresie, w którym zainteresowany jest na całkowitym utrzymaniu z funduszy publicznych.

Artykuł 26.

Z zastrzeżeniem postanowień art. 15 ust. 5, niniejsza konwencja nie dotyczy zachowania prawa do pensji w razie zamieszkiwania zagranicą.

Artykuł 27.

Ratyfikacje urzędowe niniejszej konwencji w warunkach, przewidzianych w części XIII Traktatu Wersalskiego i w odpowiednich częściach innych Traktatów Pokoju, będą zakomunikowane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów i będą przez niego zarejestrowane.

Artykuł 28.

Niniejsza konwencja obowiązywać będzie tylko Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacja zostanie zarejestrowana w Sekretariacie.

Wejdzie ona w życie po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania przez Sekretarza Generalnego ratyfikacji dwóch Członków.

Następnie konwencja ta wejdzie w życie dla każdego Członka w 12 miesięcy od daty zarejestrowania dokonanej przez niego ratyfikacji.

Artykuł 29.

Z chwilą, gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane w Sekretariacie, Sekretarz Generalny Ligi Narodów poda ten fakt do wiadomości wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zawiadomi on również Członków o zarejestrowaniu ratyfikacji, zakomunikowanych mu później przez wszystkich innych Członków Organizacji.

Artykuł 30.

Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może po upływie okresu dziesięcioletniego od daty pierwotnego wejścia jej w życie wypowiedzieć ją aktem, zakomunikowanym Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera mocy dopiero po upływie roku od daty zarejestrowania w Sekretariacie. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, a który w terminie rocznym po upływie okresu dziesięcioletniego, wymienionego w paragrafie poprzednim, nie uczyni użytku z możliwości wypowiedzenia, przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany na nowy okres dziesięcioletni, a następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą konwencję z upływem każdego okresu dziesięcioletniego w warunkach, przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 31.

Po upływie każdego okresu dziesięcioletniego począwszy od wejścia w życie niniejszej konwencji Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy powinna złożyć Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i postanowi, czy należy umieścić na porządku obrad konferencji sprawę całkowitej lub częściowej rewizji konwencji.

Artykuł 32.

W przypadku, gdyby konferencja przyjęła nową konwencję, zmieniającą całkowicie lub częściowo niniejszą konwencję, o ile nowa konwencja nie postanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez Członka nowej, zmienionej Konwencji, pociągnęłaby z samego prawa, niezależnie od postanowień art. 30, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji z zastrzeżeniem, że nowa zmieniona konwencja weszła w życie;
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej, zmienionej konwencji, niniejsza konwencja przestała być otwarta do ratyfikacji Członków.

Niniejsza konwencja pozostałaby jednakże w mocy, zarówno co do formy jak i treści, w stosunku do Członków, którzy ją ratyfikowali, a którzyby nie ratyfikowali nowej, zmienionej konwencji.

Artykuł 33.

Za tekst autentyczny niniejszej konwencji uznaje się obydwaj jej brzmienia: francuskie i angielskie.

CONVENTION CONCERNANT L'ASSURANCE-DÉCÈS OBLIGATOIRE DES SALARIÉS DES ENTREPRISES AGRICOLES.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1933, en sa dix-septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'assurance décès obligatoire, question qui est comprise dans le deuxième point à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale, adopte, ce vingt-neuvième jour de juin mil neuf cent trente-trois, le projet de convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à instituer ou à maintenir une assurance-décès obligatoire dans des conditions au moins équivalentes à celles prévues dans la présente convention.

Article 2.

1. L'assurance-décès obligatoire s'appliquera aux ouvriers, employés et apprentis des entreprises agricoles, ainsi qu'aux domestiques au service personnel d'employeurs agricoles.

2. Toutefois, chaque Membre pourra prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estimera nécessaires en ce qui concerne:

- a) les travailleurs dont la rémunération dépasse une limite déterminée et, dans les législations qui ne prévoient pas une telle exception générale, les employés exerçant des professions considérées d'habitude comme professions libérales;
- b) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces;
- c) les jeunes travailleurs au-dessous d'un âge déterminé et les travailleurs qui, devenant salariés pour la première fois, sont trop âgés pour entrer en assurance;
- d) les travailleurs à domicile dont les conditions de travail ne peuvent être assimilées à celles de l'ensemble des salariés;

- e) les membres de la famille de l'employeur;
- f) les travailleurs occupant des emplois qui étant, au total et de par leur nature, de courte durée ne permettraient pas aux intéressés de remplir les conditions d'attribution des prestations, ainsi que les personnes qui n'accomplissent des travaux salariés qu'à titre occasionnel ou accessoire;
- g) les travailleurs invalides et les titulaires d'une pension d'invalidité ou de vieillesse;
- h) les fonctionnaires retraités accomplissant un travail salarié et les personnes jouissant d'un revenu privé, lorsque la retraite ou le revenu privé est au moins égal à la pension d'invalidité prévue par la législation nationale;
- i) les travailleurs qui, pendant leurs études, donnent des leçons, ou sont occupés contre rémunération en vue d'acquérir une formation leur permettant d'exercer une profession correspondant auxdites études.

3. En outre, pourront être exemptées de l'obligation d'assurance les personnes qui, en cas de décès, ouvrent droit à leurs survivants en vertu d'une loi, d'un règlement ou d'un statut spécial, à des prestations au moins équivalentes dans l'ensemble à celles prévues dans la présente convention.

Article 3.

La législation nationale donnera, dans des conditions qu'elle déterminera, aux anciens assurés obligatoires non pensionnés, une au moins des facultés suivantes: continuation volontaire de l'assurance ou maintien des droits par le paiement régulier d'une taxe de reconduction, à moins que ces droits ne soient maintenus d'office ou que, dans le cas d'une femme mariée, la possibilité ne soit donnée au mari non assujéti à l'obligation d'assurance, d'être admis dans l'assurance volontaire et d'ouvrir ainsi éventuellement droit à pension de vieillesse ou de veuve.

Article 4.

1. Le droit à pension pourra, nonobstant les dispositions de l'article 5, être subordonné à l'accomplissement d'un stage susceptible de comporter le versement d'un nombre minimum de cotisations, aussi bien depuis l'entrée en assurance qu'au cours d'une période déterminée, précédant immédiatement la réalisation du risque.

2. La durée du stage ne pourra être supérieure à 60 mois, ou 250 semaines, ou 1.500 journées de cotisation.

3. Lorsque l'accomplissement du stage comporte le versement d'un certain nombre de cotisations au cours d'une période déterminée précédant immédiatement la réalisation du risque, les périodes indemnisées d'incapacité temporaire de gain et de chômage compteront, pour l'accomplissement du stage, comme périodes de cotisation dans les conditions et limites fixées par la législation nationale.

Article 5.

1. L'assuré qui cessera d'être assujéti à l'obligation d'assurance, sans avoir droit à une prestation constituant la contrepartie des cotisations portées à son compte, conservera le bénéfice de la validité de ces cotisations.

2. Toutefois, la législation nationale pourra mettre fin à la validité des cotisations à l'expiration d'un délai qui sera compté à partir de la cessation de l'obligation d'assurance et qui sera, soit variable, soit fixe.

a) Le délai variable ne devra pas être inférieur au tiers de la totalité des périodes de cotisation accomplies depuis l'entrée en assurance, diminué des périodes qui n'ont pas donné lieu à cotisation.

b) Le délai fixe ne devra, en aucun cas, être inférieur à dix-huit mois; les cotisations pourront être invalidées à l'expiration de ce délai, à moins qu'avant ladite expiration un minimum de cotisations, à fixer par la législation nationale, n'ait été porté au compte de l'assuré en vertu de l'assurance obligatoire ou de l'assurance facultative continuée.

Article 6.

L'assurance-décès doit comporter le droit à pension au moins pour la veuve non remariée et pour les orphelins de l'assuré ou pensionné décédé.

Article 7.

1. Le droit à pension de veuve pourra être réservé à la veuve qui a dépassé un âge déterminé ou qui est atteinte d'invalidité.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliqueront pas dans les régimes spécialement établis au profit des employés.

3. Le droit à pension de veuve pourra n'être reconnu que si le mariage a duré un temps déterminé et a été contracté antérieurement à l'accomplissement par l'assuré ou pensionné d'un âge déterminé ou à l'apparition de l'invalidité.

4. Le droit à pension pourra n'être reconnu que si, au moment du décès de l'assuré ou du pensionné, le mariage n'a pas été dissous ou qu'il n'y a pas eu de séparation prononcée aux torts exclusifs de l'épouse.

5. Si plusieurs requérantes réclament une pension de veuve, le montant payable pourra être limité à celui d'une seule pension.

Article 8.

1. Le droit à pension devra être reconnu à tout orphelin n'ayant pas dépassé un âge déterminé et qui ne pourra être inférieur à 14 ans.

2. Toutefois, lorsqu'il s'agit de l'orphelin d'une assurée ou pensionnée, le droit à pension pourra être subordonné à la condition soit que la mère ait contribué à l'entretien de cet enfant, soit qu'elle fût décédée étant veuve.

3. Il appartiendra à la législation nationale de définir dans quels cas un enfant autre que légitime aura droit à pension.

Article 9.

1. Le montant de la pension sera déterminé, soit en fonction, soit indépendamment du temps passé en assurance, et consistera en une somme fixe ou en un pourcentage du salaire assuré, ou en une somme variable avec le montant des cotisations versées.

2. La pension variable avec le temps passé en assurance et dont l'attribution est subordonnée à l'accomplissement d'un stage, devra, à défaut d'un minimum garanti, comporter une somme fixe ou une partie fixe, indépendante du temps passé en assurance; lorsque l'attribution de la pension n'est pas subordonnée à l'accomplissement d'un stage, un minimum garanti pourra être prévu.

3. Lorsque les cotisations sont graduées avec le salaire, le salaire ayant donné lieu à cotisation devra être pris en considération pour le calcul de la pension servie, que celle-ci soit ou non variable avec le temps passé en assurance.

Article 10.

Les institutions d'assurance seront autorisées, dans les conditions que fixera la législation nationale, à faire bénéficier de prestations en nature dans le but de prévenir, de retarder, d'atténuer ou de faire cesser l'invalidité, les personnes qui, pour cause d'invalidité, reçoivent une pension ou pourraient prétendre à une pension.

Article 11.

1. Le droit aux prestations pourra faire l'objet d'une déchéance ou d'une suspension totale ou partielle:

a) lorsque le décès a été provoqué par un crime, un délit ou une faute intentionnelle de l'assuré ou de toute personne susceptible d'avoir droit à pension de survivant;

b) en cas de fraude commise à l'égard de l'institution d'assurance par l'assuré ou par toute personne susceptible d'avoir droit à pension de survivant.

2. La pension pourra être totalement ou partiellement suspendue pendant que la personne intéressée:

a) est entièrement à la charge des deniers publics ou d'une institution d'assurance sociale;

b) refuse d'observer, sans motif valable, les prescriptions médicales et les instructions relatives à la conduite des invalides ou se soustrait sans autorisation et volontairement au contrôle de l'institution d'assurance;

c) bénéficie d'une autre prestation périodique en espèces servie en vertu d'une loi sur l'assurance sociale obligatoire, les pensions ou la réparation des accidents du travail ou des maladies professionnelles;

- d) ayant obtenu comme veuve une pension sans aucune condition d'âge ni d'invalidité, vit maritalement avec un homme;
- e) pensionnée au titre d'un régime établi spécialement au profit des employés, jouit d'un revenu professionnel dépassant un montant déterminé.

Article 12.

1. Les assurés et leurs employeurs devront contribuer à la formation des ressources de l'assurance.
2. La législation nationale pourra exonérer de l'obligation de cotiser:
 - a) les apprentis et les jeunes travailleurs au-dessous d'un âge déterminé;
 - b) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces ou qui reçoivent de très bas salaires;
 - c) les travailleurs au service d'un employeur qui verse les cotisations sous forme d'un forfait indépendant du nombre des travailleurs occupés par lui.
3. La cotisation des employeurs pourra ne pas être prévue dans les législations d'assurance nationale dont le champ d'application dépasse le cadre du salariat.
4. Les pouvoirs publics participeront à la formation des ressources ou des prestations de l'assurance instituée au bénéfice des salariés en général ou des ouvriers.
5. Les législations nationales qui, lors de l'adoption de la présente convention, ne prévoient pas de cotisation des assurés, pourront continuer à exonérer les assurés de l'obligation de cotiser.

Article 13.

1. L'assurance sera gérée soit par des institutions créées par les pouvoirs publics et qui ne poursuivront aucun but lucratif, soit par des fonds publics d'assurance.
2. Toutefois, la législation nationale pourra également confier la gestion de l'assurance à des institutions créées par l'initiative des intéressés ou de leurs groupements, et dûment reconnues par les pouvoirs publics.
3. Le patrimoine des institutions et des fonds publics d'assurance sera géré séparément des deniers publics.
4. Les représentants des assurés participeront à la gestion des institutions d'assurance dans les conditions déterminées par la législation nationale, qui pourra également statuer sur la participation des représentants des employeurs et des pouvoirs publics.
5. Les institutions d'assurance autonomes seront placées sous le contrôle financier et administratif des pouvoirs publics.

Article 14.

1. Un droit de recours sera reconnu aux survivants de l'assuré ou pensionné décédé, en cas de litige au sujet des prestations.
2. Ces litiges seront du ressort de juridictions spéciales, comprenant des juges, de carrière ou non, particulièrement au courant du but de l'assurance, ou siégeant avec le concours d'assesseurs pris dans les

milieux des assurés et des employeurs.

3. En cas de litige concernant l'assujettissement à l'assurance, ou le montant des cotisations, un droit de recours sera reconnu au salarié et, dans les régimes comportant une cotisation patronale, à son employeur.

Article 15.

1. Les salariés étrangers seront assujettis à l'obligation d'assurance et au paiement des cotisations dans les mêmes conditions que les nationaux.
2. Les ayants droit des assurés ou pensionnés étrangers bénéficieront, dans les mêmes conditions que les nationaux, des prestations résultant des cotisations portées au compte de ces assurés.
3. Les ayants droit des assurés ou pensionnés étrangers ressortissants de tout Membre lié par la présente convention, et dont la législation comporte, en conséquence, une participation financière de l'Etat à la formation des ressources ou des prestations de l'assurance, conformément à l'article 12, bénéficieront, en outre, des subsides, majorations ou fractions de pensions payables sur les fonds publics.
4. Toutefois, la législation nationale pourra réserver aux nationaux le bénéfice des subsides, majorations ou fractions de pensions, payables sur les fonds publics et attribuables exclusivement aux ayants droit des assurés qui avaient dépassé un certain âge au moment de la mise en vigueur de la législation d'assurance obligatoire.
5. Les restrictions éventuellement prévues au cas de résidence à l'étranger ne s'appliqueront aux pensionnés ressortissants de tout Membre lié par la présente convention et résidant sur le territoire de l'un quelconque des Membres liés par ladite convention, que dans la mesure applicable aux nationaux de l'Etat dans lequel la pension a été acquise. Toutefois, les subsides, majorations ou fractions de pensions payables sur les fonds publics pourront ne pas être versés.

Article 16.

1. L'assurance des salariés sera régie par la loi applicable au lieu de travail du salarié.
2. Cette règle pourra, dans l'intérêt de la continuité de l'assurance, subir des exceptions, par accord entre les Membres intéressés.

Article 17.

Tout Membre pourra soumettre à un régime spécial les travailleurs frontaliers qui ont leur lieu de travail sur son territoire et leur lieu de résidence à l'étranger.

Article 18.

Dans les pays qui n'ont pas de législation d'assurance-décès obligatoire lors de l'entrée en vigueur initiale de la présente convention, tout système alors existant de pensions non contributives sera considéré comme satisfaisant à la présente convention, s'il garantit un droit-individuel à pension, dans les conditions définies dans les articles 19 à 25 ci-après.

Article 19.

1. Le droit à pension sera reconnu:

a) à toute veuve non remariée ayant au moins deux enfants à sa charge;

b) à tout orphelin de père et de mère.

2. La législation nationale fixera:

a) les conditions auxquelles un enfant autre que légitime ouvrira droit à pension de veuve;

b) l'âge jusqu'auquel un enfant ouvrira droit à pension de veuve, ou aura droit à pension d'orphelin; cet âge ne pourra toutefois être inférieur à 14 ans.

Article 20.

1. Le droit à pension de veuve pourra être subordonné à la résidence sur le territoire du Membre:

a) du mari décédé, pendant une période précédant immédiatement le décès;

b) de la veuve, pendant une période précédant immédiatement la demande de pension.

2. Le droit à pension d'orphelin pourra être subordonné à la résidence du dernier décédé des parents sur le territoire du Membre, pendant une période précédant immédiatement le décès.

3. La période de résidence sur le territoire du Membre exigée pour la veuve ou pour le parent décédé sera fixée par la législation nationale, mais ne pourra dépasser cinq ans.

Article 21.

1. Le droit à pension de veuve ou à pension d'orphelin sera reconnu à tout requérant dont les ressources annuelles, y compris celles des enfants ou des orphelins à charge, n'excèdent pas une limite qui sera fixée par la législation nationale, en tenant dûment compte du coût minimum de la vie.

2. Pour l'évaluation des ressources des intéressés, seront considérées comme immunisées les ressources qui ne dépassent pas un montant que fixera la législation nationale.

Article 22.

Le taux de la pension sera fixé à un montant qui, ajouté aux ressources autres que les ressources immunisées, devra être suffisant pour couvrir au moins les besoins essentiels du pensionné.

Article 23.

1. Un droit de recours sera reconnu à tout requérant, en cas de litige au sujet de l'attribution de la pension ou de la fixation de son montant.

2. Le recours sera du ressort d'une autorité autre que celle qui aura statué en premier lieu.

Article 24.

1. Les veuves et les orphelins étrangers ressortissants de tout Membre lié par la présente convention, auront droit à pension dans les mêmes conditions que les nationaux.

2. Toutefois, la législation nationale pourra subordonner l'attribution de la pension à un étranger à l'ac-

complissement, sur le territoire du Membre, d'une période de résidence pouvant dépasser de cinq ans au plus la période de résidence prévue à l'article 20.

Article 25.

1. Le droit à pension pourra faire l'objet d'une déchéance ou d'une suspension totale ou partielle, si la veuve ou la personne qui assume la charge de l'entretien de l'orphelin a obtenu ou tenté d'obtenir une pension par fraude.

2. La pension pourra être totalement ou partiellement suspendue pendant que l'intéressé est entièrement à la charge des fonds publics.

Article 26.

Sous réserve des dispositions de l'article 15, alinéa 5, la présente convention ne vise pas le maintien du droit à pension en cas de résidence à l'étranger.

Article 27.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 28.

La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 29.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 30.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une

nouvelle période de dix années, et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 31.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 32.

Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la

présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 30 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 33.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

CONVENTION CONCERNING COMPULSORY WIDOWS' AND ORPHANS' INSURANCE FOR PERSONS EMPLOYED IN AGRICULTURAL UNDERTAKINGS.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventeenth Session on 8 June 1933, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to compulsory widows' and orphans' insurance, which is included in the second item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Draft International Convention.

adopts, this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-three, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to set up or maintain a scheme of compulsory widows' and orphans' insurance which shall be based on provisions at least equivalent to those contained in this Convention.

Article 2.

1. The compulsory widows' and orphans' insurance scheme shall apply to manual and non-manual workers, including apprentices, employed in agricultural undertakings, and to domestic servants employed in the households of agricultural employers:

2. Provided that any Member may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of

- (a) workers whose remuneration exceeds a prescribed amount and, where national laws or regulations do not make this exception general in its application, any non-manual workers engaged in occupations which are ordinarily considered as liberal professions;
- (b) workers who are not paid a money wage;
- (c) young workers under a prescribed age and workers too old to become insured when they first enter employment;
- (d) outworkers whose conditions of work are not a like nature to those of ordinary wage earners;
- (e) members of the employer's family;
- (f) workers whose employment is of such a nature that, its total duration being necessarily short, they cannot qualify for benefit, and persons engaged solely in occasional or subsidiary employment;
- (g) invalid workers and workers in receipt of an invalidity or old-age pension;
- (h) retired public officials employed for remuneration and persons possessing a private income, where the retirement pension or private income is at least equal to the invalidity pension provided by national laws or regulations;
- (i) workers who, during their studies, give lessons or work for remuneration in preparation for an occupation corresponding to such studies.

3. Provided also that there may be exempted from liability to insurance persons whose survivors will, by virtue of any law, regulations or special scheme, become entitled to benefits at least equivalent on the whole to those provided for in this Convention.

Article 3.

National laws or regulations shall, under conditions to be determined by them, either entitle persons formerly compulsorily insured who are not in receipt of a pen-

sion to continue their insurance voluntarily or entitle such persons to maintain their rights by the periodical payment of a fee for the purpose, unless the said rights are automatically maintained or, in the case of married women, the husband, if not liable to compulsory insurance, is permitted to insure voluntarily and thereby to qualify his wife for an old-age or widows' pension.

Article 4.

1. Notwithstanding the provisions of Article 5, the right to a pension may be made conditional upon the completion of a qualifying period, which may involve the payment of a minimum number of contributions since entry into insurance and during a prescribed period immediately preceding the happening of the event insured against.

2. The duration of the qualifying period shall not exceed 60 contribution months, 250 contribution weeks or 1,500 contribution days.

3. Where the completion of the qualifying period involves the payment of a prescribed number of contributions during a prescribed period immediately preceding the happening of the event insured against, periods for which benefit has been paid in respect of temporary incapacity for work or of unemployment shall be reckoned as contribution periods to such extent and under such conditions as may be determined by national laws or regulations.

Article 5.

1. An insured person who ceases to be liable to insurance without being entitled to a benefit representing a return for the contributions credited to his account shall retain his rights in respect of these contributions:

2. Provided that national laws or regulations may terminate rights in respect of contributions on the expiry of a term which shall be reckoned from the date when the insured person so ceased to be liable to insurance and which shall be either variable or fixed:

(a) where the term is variable, it shall not be less than one-third (less the periods for which contributions have not been credited) of the total of the periods for which contributions have been credited since entry into insurance.

(b) where the term is fixed, it shall in no case be less than eighteen months and rights in respect of contributions may be terminated on the expiry of the term unless, in the course thereof, a minimum number of contributions prescribed by national laws or regulations has been credited to the account of the insured person in virtue of either compulsory or voluntarily continued insurance.

Article 6.

The widows' and orphans' insurance scheme shall as a minimum confer pension rights on widows who have not remarried and the children of a deceased insured or pensioned person.

Article 7.

1. The right to a widow's pension may be reserved to widows who are above a prescribed age or are invalid.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply in the case of special schemes for non-manual workers.

3. The right to a widow's pension may be restricted to cases where the marriage has lasted for a prescribed period and was contracted before the insured or pensioned person had reached a prescribed age or become invalid.

4. The right to a widow's pension may be withheld if, at the time of the death of the insured or pensioned person, the marriage had been dissolved or if a separation had been pronounced in proceedings in which the wife was found solely at fault.

5. Where there are several claimants to a widow's pension, the amount payable may be limited to that of one pension.

Article 8.

1. Any child who has not reached a prescribed age which shall not be less than fourteen shall be entitled to a pension in respect of the death of either parent:

2. Provided that the right to a pension in respect of the death of an insured or pensioned mother may either be made conditional upon the mother's having contributed to the support of the child or be made conditional upon her having been a widow at the time of her death.

3. National laws or regulations shall determine the cases in which a child other than a legitimate child shall be entitled to a pension.

Article 9.

1. The pension shall, whether or not dependent on the time spent in insurance be a fixed sum or a percentage of the remuneration taken into account for insurance purposes or vary with the amount of the contributions paid.

2. Where the pension varies with the time spent in insurance and its award is made conditional upon the completion by the insured person of a qualifying period, the pension shall, unless a minimum rate is guaranteed, include a fixed sum or fixed portion not dependent on the time spent in insurance; where the pension is awarded without any condition as to the completion of a qualifying period, provision may be made for a guaranteed minimum rate of pension.

3. Where contributions are graduated according to remuneration, the remuneration taken into account for this purpose shall also be taken into account for the purpose computing the pension, whether or not the pension varies with the time spent in insurance.

Article 10.

Insurance institutions shall be authorised, under conditions which shall be determined by national laws or regulations to grant benefits in kind the purpose of preventing, postponing, alleviating or curing invalidity to persons who are in receipt of or may be entitled to claim a pension on the ground of invalidity.

Article 11.

1. The right to benefits may be forfeited or suspended in whole or in part

(a) if death has been caused by a criminal offence committed by or the wilful misconduct of the in-

sured person or any person who may become entitled to a survivor's pension; or

- (b) if the insured person or any person who may become entitled to a survivor's pension has acted fraudulently towards the insurance institution.

2. The pension may be suspended in whole or in part while the person concerned

- (a) is entirely maintained at the public expense or by a social insurance institution;
- (b) refuses without valid reason to comply with the doctor's orders or the instructions relating to the conduct of invalids or voluntarily and without authorisation removes herself from the supervision of the insurance institution;
- (c) is in receipt of another periodical cash benefit payable by virtue of any law or regulations concerning compulsory social insurance, pensions or workmen's compensation for accidents or occupational diseases;
- (d) having been awarded a widow's pension without any condition as to age or invalidity, is living with a man as his wife; or
- (e) in the case of special schemes for non-manual workers, is in receipt of remuneration exceeding a prescribed rate.

Article 12.

1. The insured persons and their employers shall contribute to the financial resources of the insurance scheme.

2. National laws or regulations may exempt from liability to pay contributions

- (a) apprentices and young workers under a prescribed age;
- (b) workers who are not paid a money wage or whose wages are very low;
- (c) workers in the service of an employer who pays contributions assessed on a basis which is not dependent on the number of workers employed.

3. Contributions from employers may be dispensed with under laws or regulations concerning schemes of national insurance not restricted in scope to employed persons.

4. The public authorities shall contribute to the financial resources or to the benefits of insurance schemes covering employed persons in general or manual workers.

3. National laws or regulations which, at the time of the adoption of this Convention, do not require contributions from insured persons may continue not to require such contributions.

Article 13.

1. The insurance scheme shall be administered by institutions founded by the public authorities and not conducted with a view to profit, or by State insurance funds:

2. Provided that national laws or regulations may also entrust its administration to institutions founded on the initiative of the parties concerned or of their organisations and duly approved by the public authorities.

3. The funds of insurance institutions and State insurance funds shall be administered separately from the public funds.

4. Representatives of the insured persons shall participate in the management of insurance institutions under conditions to be determined by national laws or regulations, which may likewise decide as to the participation of representatives of employers and of the public authorities.

5. Self-governing insurance institutions shall be under the administrative and financial supervision of the public authorities.

Article 14.

1. The survivors of a deceased insured or pensioned person shall have a right of appeal in any dispute concerning benefits.

2. Such disputes shall be referred to special tribunals which shall include judges, whether professional or not, who are specially cognisant of the purposes of insurance or are assisted by assessors chosen as representative of insured persons and employers respectively.

3. In any dispute concerning liability to insurance or the rate of contribution, the employed person and, in the case of schemes providing for an employer's contribution, his employer shall have a right of appeal.

Article 15.

1. Foreign employed person shall be liable to insurance and to the payment of contributions under the same conditions as nationals.

2. The survivors of foreign insured or pensioned persons shall be entitled under the same conditions as nationals to the benefits derived from the contributions credited to their account.

3. The survivors of foreign insured or pensioned persons shall, if nationals of a Member which is bound by this Convention and the laws or regulations of which therefore provide for a State subsidy towards the financial resources or benefits of the insurance scheme in conformity with Article 12, also be entitled to any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds:

4. Provided that national laws or regulations may restrict to nationals the right to any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds and granted solely to the survivors of insured persons who have exceeded a prescribed age at the date when the laws or regulations providing for compulsory insurance come into force.

5. Any restrictions which may apply in the event of residence abroad shall only apply to pensioners who are nationals of any Member bound by this Convention and reside in the territory of any Member bound thereby to the extent to which they apply to nationals of the country in which the pension has been acquired: Provided that any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds may be withheld.

Article 16.

1. The insurance of employed persons shall be governed by the law applicable at their place of employment.

2. In the interest of continuity of insurance exceptions may be made to this rule by agreement between the Members concerned.

Article 17.

Any Member may prescribe special provisions for frontier workers whose place of employment is in its territory and whose place of residence is abroad.

Article 18.

In countries which, at the time when this Convention first comes into force, have no laws or regulations providing for compulsory widows' and orphans' insurance, an existing non-contributory pension scheme which guarantees an individual right to a pension under the conditions defined in Articles 19 to 25 hereinafter shall be deemed to satisfy the requirements of this Convention.

Article 19.

1. The following shall be entitled to a pension: —
 - (a) every widow who has not remarried and who has at least two dependent children;
 - (b) every orphan, that is to say, every child who has lost both parents.

2. National laws or regulations shall define

- (a) the cases in which a child other than a legitimate child shall be deemed to be the child of a widow for the purpose of entitling her to a pension;
 - (b) the age until which a child shall be considered dependent upon a widow or shall be entitled to an orphan's pension: Provided that this age shall in no case be less than fourteen.

Article 20.

1. The right to a widow's pension may be made conditional upon the residence in the territory of the Member

- (a) of the deceased husband during a period immediately preceding his death; and
 - (b) of the widow during a period immediately preceding the making of her claim for a pension.

2. The right to an orphan's pension may be made conditional upon the residence, in the territory of the Member during a period immediately preceding death, of whichever of the parents died the more recently.

3. The period of residence in the territory of the Member to have been completed by a widow or deceased parent shall be prescribed by national laws or regulations but shall not exceed five years.

Article 21.

1. A claimant shall be entitled to a widow's pension if the annual value of the claimant's means, including any means of dependent children or orphans, does not exceed a limit which shall be fixed by national laws or regulations with due regard to the minimum cost of living.

2. Means up to a level which shall be determined by national laws or regulations shall be exempted for the purpose of the assessment of means.

Article 22.

The rate of pension shall be an amount which, together with any means of the claimant in excess of the

means exempted, is at least sufficient to cover the essential needs of the pensioner.

Article 23.

1. A claimant shall have a right of appeal in any dispute concerning the award of a pension or the rate thereof.

2. The appeal shall lie to an authority other than the authority which gave the decision in the first instance.

Article 24.

1. Foreign widows and orphans shall, if nationals of a Member bound by this Convention, be entitled to pensions under the same conditions as nationals:

2. Provided that national laws or regulations may make the award of a pension to foreigners conditional upon the completion of a period of residence in the territory of the Member which shall not exceed by more than five years the period of residence provided for in Article 20.

Article 25.

1. The right to a pension may be forfeited or suspended in whole or in part the widow or the person who has undertaken responsibility for the care of the orphan has obtained or attempted to obtain a pension by fraud.

2. The pension may be suspended in whole or in part while the person concerned is entirely maintained at the public expense.

Article 26.

Subject to the provisions of paragraph 5 of Article 15, this Convention does not refer to the maintenance of pension rights in the event of residence abroad.

Article 27.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 28.

This Convention shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretary-General.

Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 29.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the

League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 30.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 31.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing

Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 32.

Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Membres.

This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 33.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

234

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie złożenia przez Polskę dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji (Nr 40) dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych, przyjętej w Genewie dnia 29 czerwca 1933 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 19 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 308) nastąpiło w Genewie dnia 29 września 1948 r. złożenie dokumentu ratyfikacyjnego Konwencji (Nr 40) dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników na-

jemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych, przyjętej na 17-ej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 29 czerwca 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: Z. Modzelewski

235

KONWENCJA (Nr 42)

o chorobach zawodowych z roku 1934 (zrewidowana).

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1948 r. — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 233).

Przekład

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 czerwca 1934 r. została przyjęta w Genewie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja (Nr 42), dotycząca odškodowania za choroby zawodowe (zrewidowana).

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak

Au Nom de la République de Pologne

BOLESŁAW BIERUT

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention (No 42) concernant la réparation des maladies professionnelles (révisée en 1934) a été adoptée à Genève le 21 juin 1934 par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune